

Marc-Uwe Kling

A NAP, AMIKOR A NAGYPAPA
TÖNKRETETTE
A VÍZFORRALÓT

Fordította:
Érsek-Obádovics Mercédesz

Astrid Henn illusztrációival

SCOLAR
KID

A következőket okvetlenül tudnod kell: Amikor a Nagypapa kicsi volt, még nem léteztek vízforralók. Legalábbis semmiképpen sem olyanok, mint amilyeneket ma ismerünk. Akkoriban az embereknek füttyülős kannájuk volt, melyek rézből, öntöttvasból vagy rozsdamentes acélból készültek. És kvázi így néztek ki:

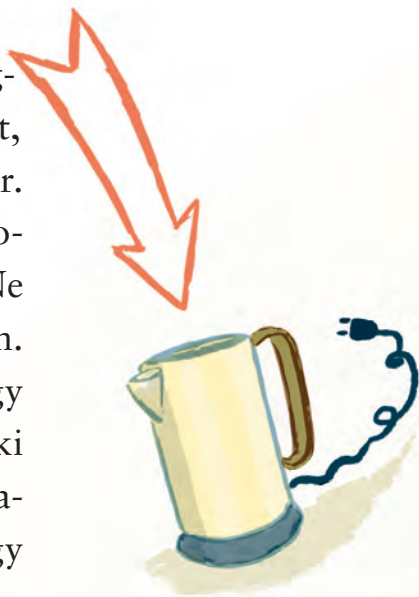

Miután vizet töltöttek bele, feltették egy főző-
platnira, amit aztán bekapcsoltak. Majd a víz,
lásd csodát, felmelegedett. Egyszerű, mint az
egyszeregy.

Manapság viszont az emberek többségének vízforralója van. Ezek sokszor műanyagból készülnek, vagy legalábbis egész biztos van rajtuk valamilyen műanyag cucc. És kvázi így néznek ki:

Miután feltöltik vízzel, megnyomnak rajta egy gombot, majd a víz, láss csodát, felforr. Ez még egyszerűbb. Elektromos árammal működik. Ne kérdezzétek, pontosan hogyan. Egész biztos, hogy van egy „mekkmester” bácsikátok, aki sokkal jobban el tudja ezt magyarázni nektek. Vagy egy „mindentudó” nénikétek.

Amit még ezenkívül okvetlenül tudnotok kell: Tifani, Max és Lujza anyukája vásárolt egy új vízforralót.

Még hozzá egy irtó menő, totál retró darabot. Retrónak azokat a dolgokat nevezzük, amiket a múltban hétköznapiak tartottak, ma viszont csodaszépnek találják az emberek.

És ez a vadiúj, menő, retró
vízforraló kvázi így nézett ki:

Műanyag

Rozsdamentes acél

Rozsdamentes acél, de alul műanyag. És műanyagot – talán már te is tisztában vagy vele – soha nem szabad rátenni a főzőlapra. Most már mindent tudsz, amit tudnod kell. Vagyis nem mindent, amit egész életedben tudnod kell. De mondhatni mindent, amit okvetlenül tudnod kell ennek a históriának a megértéséhez.

Nyári szünet volt. Ezért volt itt megint a Nagymama és a Nagypapa. Vigyázni a gyerekekre. És mostanra már kétsége sem volt afelől Tifani-nak, Maxnak és Lujzának, hogy kinek is kell itt kire vigyázni. És ennek ellenére mégis egyedül hagyták a Nagypapát a konyhában. Nagy hiba volt.

– De – mondta Max később –, nem loholhat az ember folyton a Nagypapa sarkában.

Ezt Anya és Apa igazán nem kívánhatják tőlük, állapította meg Tifani. Bár Tifani ezúttal igazán ügyesen vigyázott a Nagymamára. És a Nagymama ezúttal tényleg nem csinált semmi huncutságot. Még véletlenül sem.

Viszont... A Nagypapa később azt állította, hogyha a Nagymama nem akart volna teát inni, akkor ez az egész nem történt volna meg. A Nagypapa tudniillik bement a konyhába (őrizetlenül), hogy készítsen egy teát (a Nagymamának!). Majd emiatt tette a vízforralót a Nagypapa a főzőlapra. Aztán fogta magát, bekapcsolta a platnit, és kiment a konyhából.

Na, ekkor viszont történt valami. Vagyis azon a napon, amikor a Nagypapa a vízforralót rátette a rezsóra.

